

Echinogammarus warpachowskyi

Svenskt vardagsnamn	Saknas
Vetenskapligt namn	<i>Echinogammarus warpachowskyi</i> Arten har flera synonymer, bl.a. <i>Chaetogammarus warpachowskyi</i>
Organismgrupp	Ordning Amphipoda, märlkräftor (fylum Arthropoda, leddjur; subfylum Crustacea, kräftdjur)
Storlek och utseende	Märlkräftorna har en kropp som är tillplattad från sidorna och saknar den ryggsköld man ofta finner hos andra högre kräftdjur. Äggen utvecklas i en yngelkammare mellan benen på honan. <i>Echinogammarus warpachowskyi</i> är en liten art, ca 6 mm lång.
Kan förväxlas med	
Geografiskt ursprung	<i>Echinogammarus warpachowskyi</i> är av pontokaspiskt ursprung.
Första observation i svenska vatten	Arten har inte observerats i Sverige
Förekomst i svenska havs- och kustområden	Arten har inte observerats i Sverige
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	<i>E. warpachowskyi</i> finns i Kuriska sjön (en grund lagun i sydöstra Östersjön mellan Litauen och Kaliningrad). Första observation i Östersjön var 1962. Arten finns också i Svarta havet
Troligt införselsätt	<i>E. warpachowskyi</i> har introducerats avsiktligt tillsammans med en annan art av märlkräfta, <i>Pontogammarus robustoides</i> , i flera vattenreservoarer i området kring Kaliningrad, Lettlan och Litauen. Syftet med introduktionen var att kräftdjuren skulle förbättra födotillgången för kommersiellt viktiga fiskarter i reservoaren. Härifrån har bägge arterna sedan spridits vidare till Östersjön, möjligen via fartygstrafik.
Miljö där arten förekommer	<i>Echinogammarus warpachowskyi</i> lever på grunda botten av sand, lera och bland skal av döda eller levande zebamuslor (<i>Dreissena polymorpha</i>). Arten tolererar en variation i salthalt mellan <0,5 och 10 ‰.
Ekologiska effekter	De arter av märlkräfta som är framgångsrika

	<p>när det gäller att invadera nya områden skiljer sig från inhemska arter på några väsentliga punkter. De blir tidigare könsmogna, äggen är mindre (vilket tillåter dem att ha fler ägg i sin yngelkammare), de har fler generationer under en reproduktionssäsong och tolerans mot föroreningar är större. Dessutom klarar de högre salinitet i vattnet än inhemska arter.</p>
<p>Andra effekter</p>	
<p style="text-align: center;">KÄLLOR TILL FYNDLOKALER OCH ARTBESTÄMNING</p> <ul style="list-style-type: none"> • E. Leppäkoski och S. Olenin, (2000) Non-native species and rates of spread: lessons from the brackish Baltic Sea, . <i>Biological Invasions</i> 2: 151–163 • NLBIF (Nederländska avdelningen av the Global Biodiversity Information Facility (GBIF) http://nlbif.eti.uva.nl/bis/amphipoda.php?selected=beschrijving&menue ntry=soorten&id=1 http://nlbif.eti.uva.nl/bis/amphipoda.php?selected=beschrijving&menue ntry=soorten&record=Echinogammarus%20warpachowskyi 	
<ul style="list-style-type: none"> • Detta faktablad om <i>Echinogammarus warpachowskyi</i> skapades den 30 november 2009 av Kerstin Magnusson 	